Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 664/2009,

7. juuli 2009,

millega kehtestatakse läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel küsimustes, mis käsitlevad kohtualluvust ning kohtu- ja muude otsuste tunnustamist ja täitmist seoses abieluasjade, vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustustega seotud küsimustes ning ülalpidamiskohustustega seotud küsimuste suhtes kohaldatavat õigust

(ELT L 200, 31.7.2009, lk 46)

Parandatud:

►C1 Parandus, ELT L 241, 17.9.2011, lk 35 (664/2009)

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 664/2009,

7. juuli 2009,

millega kehtestatakse läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel küsimustes, mis käsitlevad kohtualluvust ning kohtu- ja muude otsuste tunnustamist ja täitmist seoses abieluasjade, vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustustega seotud küsimustes ning ülalpidamiskohustustega seotud küsimuste suhtes kohaldatavat õigust

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 61 punkti c, artiklit 65 ning artikli 67 lõikeid 2 ja 5,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu kolmanda osa IV jaotises on sätestatud õiguslik alus ühenduse õigusaktide vastuvõtmiseks tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas.

(2) Tsiviilasjades tehtavat õigusalast koostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel on traditsiooniliselt reguleeritud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste lepingutega. Sellised lepingud, mida on arvukalt, kajastavad sageli liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelisi erisidemeid ning nende eesmärk on luua asjakohane õigusraamistik asjaomaste osapoolte konkreetsete vajaduste rahuldamiseks.

(3) Asutamislepingu artikliga 307 nõutakse liikmesriikidelt kõigi vahendite kasutamist, et kõrvaldada igasugused vastuolud ühenduse õigustiku ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute vahel. Sellega võib kaasneda vajadus pidada selliste lepingute üle uusi läbirääkimisi.

(4) Selleks et luua asjakohane õigusraamistik, mis rahuldaks asjaomase liikmesriigi konkreetseid vajadusi tema suhetes kolmanda riigiga, võib ilmneda ka selge vajadus sõlmida kolmandate riikidega uusi lepinguid, mis seonduvad asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaldamisalasse kuuluvate tsiviilõiguse valdkondadega.

(5) Euroopa Ühenduste Kohus kinnitas oma 7. veebruari 2006. aasta arvamuses 1/03 uue Lugano konventsiooni sõlmimise kohta, et ühendus on omandanud ainupädevuse sõlmida kolmandate riikidega rahvusvahelisi lepinguid, nagu Lugano konventsioon, küsimustes, mis mõjutavad nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ning kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades) ([2]) (Brüssel I) sätestatud eeskirju.

([1]) 7. mai 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

▼B

(6) Asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmib ühenduse ja kolmandate riikide vahelised lepingud ühenduse ainupädevusse kuuluvates küsimustes ühendus.

(7) Asutamislepingu artiklis 10 on sätestatud nõue, et liikmesriigid aitavad kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele ning hoiduvad kõikidest meetmetest, mis võiksid kahjustada asutamislepingu eesmärkide saavutamist. Nimetatud lojaalse koostöö kohustus on üldkohaldatav ega sõltu sellest, kas ühenduse pädevus on ainupädevus või mitte.

(8) Kolmandate riikidega konkreetsetes tsiviilõiguse küsimustes sõlmitud ühenduse ainupädevusse kuuluvate lepingute puhul tuleks kehtestada ühtne ja läbipaistev kord, mille alusel saaks liikmesriiki volitada muutma sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle või seda sõlmima, eelkõige juhul, kui ühendus ei ole teatanud oma kavatsusest kasutada oma välispädevust asjaomase lepingu sõlmimiseks juba olemasolevate või kavandatavate läbirääkimisvolituste alusel. Nimetatud kord ei peaks piirama ühenduse ainupädevust ega asutamislepingu artiklite 300 ja 307 sätteid. Seda tuleks vaadelda kui erimeedet ning selle kohaldamisala ja -aeg peaksid olema piiratud.

(9) Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada, kui ühendus on juba sõlminud samasisulise lepingu asjaomase kolmanda riigiga. Kahte lepingut tuleks pidada samasisuliseks üksnes siis ja sel määral, kui nad reguleerivad sisuliselt samu konkreetseid õigusküsimusi. Samasisulistena ei tohiks käsitada sätteid, milles vaid deklareeritakse üldist kavatsust teatavates küsimustes koostööd teha.

(10) Käesoleva määrusega tuleks hõlmata ka teatud piirkondlikke lepinguid, millele on viidatud ühenduse kehtivates õigusaktides.

(11) Tagamaks, et liikmesriigi kavandatav leping ei muudaks ühenduse õigust ebatõhusaks, ei takistaks ühenduse õigusega kehtestatud süsteemi nõuetekohast toimimist ega kahjustaks ühenduse kindlaks määratud ühenduse välissuhete poliitikat, tuleks asjaomaselt liikmesriigilt nõuda komisjoni teavitamist oma kavatsustest, et saada luba nii lepingut käsitlevate ametlike läbirääkimiste alustamiseks või jätkamiseks kui ka lepingu sõlmimiseks. Selline teavitamine peaks toimuma kirja teel või elektrooniliselt. Teade peaks sisaldama kogu asjakohast teavet ja kõiki dokumente, mis võimaldavad komisjonil hinnata läbirääkimiste tulemuste eeldatavat mõju ühenduse õigusele.

(12) Tuleks hinnata, kas ühendusel on piisavalt huvi ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kahepoolse lepingu sõlmimiseks või vajaduse korral liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud kahepoolse lepingu asendamiseks ühenduse lepinguga. Sel eesmärgil tuleks kõiki liikmesriike teavitada kõigist komisjonile saabunud teadetest seoses liikmesriigi kavandatava lepinguga, et

▼B

nad saaksid näidata üles oma huvi teate saatnud liikmesriigi algatusega ühinemise vastu. Kui selline teabevahetus peaks näitama piisavalt suurt ühenduse huvi, peaks komisjon kaaluma ettepaneku esitamist läbirääkimisvolituste andmiseks, et sõlmida leping ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel.

(13) Kui komisjon taotleb liikmesriigilt lisateavet, et hinnata sellele liikmesriigile loa andmist läbirääkimiste alustamiseks kolmanda riigiga, ei tohiks selline taotlus mõjutada tähtaegu, mille jooksul peab komisjon tegema põhjendatud otsuse kõnealuse liikmesriigi taotluse kohta.

(14) Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisel peaks komisjon saama vajaduse korral anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatud sätete lisamist kavandatavasse lepingusse. Komisjoni tuleks hoida läbirääkimiste eri etappides täielikult kursis käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate küsimustega ja tal peaks olema lubatud osaleda nende küsimuste üle läbirääkimistel vaatlejana.

(15) Kui liikmesriik teavitab komisjoni oma kavatsusest alustada läbirääkimisi kolmanda riigiga, peaks olema nõutav komisjoni teavitamine üksnes nendest elementidest, mis on olulised komisjoni antava hinnangu seisukohalt. Komisjoni luba ja võimalikud läbirääkimissuunised või vajaduse korral loa andmisest keeldumine peaksid käsitlema üksnes käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid küsimusi.

(16) Kõiki liikmesriike tuleks teavitada komisjonile edastatud teadetest, mis käsitlevad kavandatavaid või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepinguid, ning käesoleva määruse alusel komisjoni tehtud põhjendatud otsustest. Sellise teabe puhul tuleks täielikult järgida võimalikke konfidentsiaalsuse nõudeid.

(17) Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon peaksid tagama, et konfidentsiaalseks peetavat teavet käsitletakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ([1]).

(18) Kui komisjon ei kavatse oma hinnangu põhjal anda luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks, peaks ta enne põhjendatud otsuse tegemist esitama oma arvamuse asjaomasele liikmesriigile. Läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumise korral tuleks arvamus esitada ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(19) Selleks et tagada, et läbirääkimiste tulemusel sõlmitav leping ei takistaks ühenduse välispoliitika elluviimist tsiviil- ja kaubandusasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas, tuleks lepingus sätestada kas selle täielik või osaline denonsseerimine juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ning

([1]) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

▼B

asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad edaspidi samasisulise lepingu, või lepingu asjakohaste sätete otsene asendamine sellise järgneva lepingu sätetega.

(20) Tuleks sätestada üleminekumeetmed, mida kohaldatakse juhul, kui käesoleva määruse jõustumise ajaks on liikmesriik juba alustanud läbirääkimisi kolmanda riigiga lepingu sõlmimise üle või on need lõpetanud, kuid ei ole veel andnud oma nõusolekut pidada lepingut enda suhtes siduvaks.

(21) Tagamaks, et käesoleva määruse kohaldamisel on omandatud piisavalt kogemusi, peaks komisjon esitama selle kohaldamise aruande mitte varem kui kaheksa aastat pärast käesoleva määruse vastuvõtmist. Komisjon peaks selles aruandes, tegutsedes oma õiguste piires, kinnitama käesoleva määruse ajutist iseloomu või analüüsima, kas käesolev määrus tuleks asendada uue määrusega, mis hõlmaks samu valdkondi või sisaldaks ka muid küsimusi, mis jäävad ühenduse ainupädevusse ja mida reguleeritakse muude ühenduse õigusaktidega.

(22) Kui komisjoni esitatud aruandes kinnitatakse käesoleva määruse ajutist iseloomu, peaks liikmesriikidel siiski olema pärast aruande esitamist võimalus teavitada komisjoni käimasolevatest või juba väljakuulutatud läbirääkimistest, et saada luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks.

(23) Kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks.

(24) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

(25) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse kord, millega volitatakse liikmesriiki muutma kolmanda riigiga sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle ning seda sõlmima vastavalt käesolevas määruses sätestatud tingimustele.

Kõnealune kord ei piira ühenduse ja liikmesriikide asjakohast pädevust.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse lepingute suhtes, mis käsitlevad küsimusi, mis kuuluvad täielikult või osaliselt nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning

▼B

kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega) ([1]) ja nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009 (kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes) ([2]) kohaldamisalasse, ulatuses mil need küsimused kuuluvad ühenduse ainupädevusse.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata, kui ühendus on juba sõlminud asjaomase kolmanda riigiga samasisulise lepingu.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruse tähenduses on „leping”

a) liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline kahepoolne leping;

b) määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 59 lõike 2 punktis a (ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 59 lõike 2 punkti c ja artikli 59 lõike 3 kohaldamist) ning määruse (EÜ) nr 4/2009 artikli 69 lõikes 3 nimetatud piirkondlikud lepingud.

2. Lõike 1 punktis b osutatud piirkondlike lepingute puhul mõistetakse käesoleva määruse viiteid liikmesriigile ja kolmandale riigile vastavalt viidetena asjaomastele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele.

Artikkel 3

Teate esitamine komisjonile

1. Kui liikmesriik kavatseb alustada läbirääkimisi, et muuta sõlmitud lepingut või sõlmida käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluv uus leping, teatab ta oma kavatsusest kirjalikult komisjonile esimesel võimalusel enne ametlike läbirääkimiste kavandatud algust.

2. Teade sisaldab vajaduse korral sõlmitud lepingu koopiat, lepingu või ettepaneku projekti ning kõiki muid asjakohaseid dokumente. Liikmesriik kirjeldab läbirääkimiste valdkonda ning täpsustab kavandatavas lepingus käsitletavaid küsimusi või sõlmitud lepingu muudetavaid sätteid. Liikmesriik võib anda muud lisateavet.

Artikkel 4

Komisjoni hinnang

1. Artiklis 3 osutatud teate kättesaamise korral hindab komisjon, kas liikmesriik võib alustada ametlikke läbirääkimisi.

2. Hinnangu andmisel kontrollib komisjon kõigepealt, kas ühenduse lepingu sõlmimiseks asjaomase kolmanda riigiga kavandatakse järgmise

([1]) ELT L 338, 23.12.2003, lk 1.
([2]) ELT L 7, 10.1.2009, lk 1.

▼B

24 kuu jooksul läbirääkimisvolituste andmist. Kui seda kavas ei ole, hindab komisjon, kas kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) asjaomane liikmesriik on esitanud teabe selle kohta, et tal on eriline huvi lepingu sõlmimiseks selle liikmesriigi ja asjaomase kolmanda riigi vaheliste majanduslike, geograafiliste, kultuuriliste, ajalooliste, sotsiaalsete või poliitiliste sidemete tõttu;

b) liikmesriigi esitatud teabe põhjal näib, et kavandatav leping ei muuda ühenduse õigust ebatõhusaks ega takista ühenduse õiguse kohase süsteemi nõuetekohast toimimist, ja

c) kavandatav leping ei kahjusta ühenduse kindlaks määratud ühenduse välissuhete poliitika eset ega eesmärki.

3. Kui liikmesriigi esitatud teave ei ole hinnangu koostamiseks piisav, võib komisjon küsida lisateavet.

Artikkel 5

Ametlike läbirääkimiste alustamise luba

1. Kui kavandatav leping vastab artikli 4 lõikes 2 sätestatud tingimustele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast artiklis 3 osutatud teate saamist põhjendatud otsuse liikmesriigi taotluse kohta, andes liikmesriigile loa alustada ametlikke läbirääkimisi kõnealuse lepingu üle.

Vajaduse korral võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid ning nõuda teatavate sätete lisamist kavandatavasse lepingusse.

2. Kavandatav leping sisaldab sätet, millega nähakse ette järgmine:

a) lepingu täielik või osaline denonsseerimine juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ning asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad sellele järgnevalt samasisulise lepingu, või

b) lepingu asjaomaste sätete asendamine järgneva samasisulise lepingu sätetega, mille on sõlminud ühelt poolt ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ning teiselt poolt sama kolmas riik.

Esimese lõigu punktis a osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „(Liikmesriigi nimi või liikmesriikide nimed) denonsseerib/denonsseerivad käesoleva lepingu osaliselt või täielikult juhul, kui Euroopa Ühendus sõlmib või Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid sõlmivad (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) lepingu, mis käsitleb samu tsiviilõiguse küsimusi kui need, mida reguleeritakse käesoleva lepinguga”.

Esimese lõigu punktis b osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „Käesoleva lepingu või käesoleva lepingu teatavate sätete kohaldamine lõpetatakse samal päeval, kui jõustub leping ühelt poolt Euroopa Ühenduse või Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) vahel, kõnealuse lepinguga reguleeritavates küsimustes.”

▼B

Artikkel 6

Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisest keeldumine

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 4 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba kavandatava lepingu üle ametlike läbirääkimiste alustamiseks, esitab ta asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse 90 päeva jooksul artiklis 3 osutatud teate saamisest.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul pärast komisjoni arvamuse saamist taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artiklis 3 nimetatud teate saamisest.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

Artikkel 7

Komisjoni osalemine läbirääkimistel

Komisjon võib osaleda käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelistel läbirääkimistel vaatlejana. Kui komisjon vaatlejana ei osale, hoitakse teda kursis läbirääkimiste eri etappide kulgemise ja tulemustega.

Artikkel 8

Lepingu sõlmimise luba

1. Enne läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu allkirjastamist teatab asjaomane liikmesriik komisjonile läbirääkimiste tulemustest ning edastab talle lepingu teksti.

2. Kõnealuse teate kättesaamisel hindab komisjon, kas läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab

a) artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud tingimusele;

b) artikli 4 lõike 2 punktis c sätestatud tingimusele, kui selle tingimusega on seotud uued ja erandlikud asjaolud, ning

c) artikli 5 lõike 2 nõudele.

3. Kui läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab lõikes 2 osutatud tingimustele ja nõuetele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud teate saamist liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse, andes liikmesriigile loa lepingu sõlmimiseks.

Artikkel 9

Lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumine

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 8 lõike 2 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba läbirääkimiste esemeks olnud lepingu sõlmimiseks, esitab

▼B

ta asjaomasele liikmesriigile ning samuti Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma arvamuse 90 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul komisjoni arvamuse saamisest taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu oma otsusest 30 päeva jooksul otsuse tegemisest.

Artikkel 10

Konfidentsiaalsus

Komisjonile artikli 3, artikli 4 lõike 3 ja artikli 8 kohaselt teavet esitades võivad liikmesriigid täpsustada, kas mingit osa sellest teabest tuleb pidada konfidentsiaalseks ja kas esitatud teavet võib teiste liikmesriikidega jagada.

Artikkel 11

Liikmesriikidele antav teave

Komisjon saadab liikmesriikidele artiklite 3 ja 8 kohaselt saadud teated ja vajaduse korral kaasnevad dokumendid, samuti artiklite 5, 6, 8 ja 9 kohased põhjendatud otsused, järgides seejuures konfidentsiaalsuse nõudeid.

Artikkel 12

Üleminekusätted

1. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks juba alustanud kolmanda riigiga lepingut käsitlevaid läbirääkimisi, kohaldatakse artikleid 3–11.

Kui läbirääkimiste etapp seda võimaldab, võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatavate sätete lisamist vastavalt artikli 5 lõike 1 teisele lõigule ja artikli 5 lõikele 2.

▼C1

2. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks läbirääkimised juba lõpetanud, kuid ei ole lepingut veel sõlminud, kohaldatakse artiklit 3, artikli 8 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 9.

▼B

Artikkel 13

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab mitte varem kui 7. juulil 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

▼B

2. Nimetatud aruandes

a) kinnitatakse, et käesoleva määruse kehtivuse lõppemine artikli 14 lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud kuupäeval on asjakohane, või

b) soovitatakse asendada käesolev määrus alates kõnealusest kuupäevast uue määrusega.

3. Kui aruandes soovitatakse määruse asendamist, nagu on osutatud lõike 2 punktis b, lisatakse sellele asjakohane õigusakti ettepanek.

Artikkel 14

Kehtivuse lõppemine

1. Käesolev määrus kaotab kehtivuse kolm aastat pärast seda, kui komisjon esitab artiklis 13 osutatud aruande.

Esimeses lõigus osutatud kolmeaastane ajavahemik algab Euroopa Parlamendile või nõukogule aruande esitamise kuule järgneva kuu esimesel päeval, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

2. Olenemata käesoleva määruse kehtivuse lõppemisest lõike 1 kohaselt kindlaks määratud kuupäeval, võivad kõik nimetatud kuupäeval käimasolevad läbirääkimised, mida liikmesriigid on alustanud käesoleva määruse raames, jätkuda ja need võib lõpule viia käesolevas määruses sätestatud tingimuste kohaselt.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ning liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.